

Jeneč

<http://www.jenec.cz/o-obci/ms-203/p1=203>

Obec Jeneč leží 14 km západně od Prahy a 10 km jihovýchodně od Kladna. V nejbližším okolí Jenče jsou města Hostivice a Unhošť. Obec se nalézá na opukové pláni středočeské stoupající směrem ke Kladnu. Území obce má rozlohu 734 ha a mimo zastavěného území jsou zde pouze pole. Za jasných dní jsou vidět severním směrem hory Říp a Milešovka, severozápadně město Kladno a východně letiště Ruzyně. Jižně od Jenče je bývalý klášter Hájek s kostelem.

Své jméno obdržela obec od Jence, což je jméno osoby mužské, jako náš Jan. Je tedy Jeneč rodu mužského. Ve 13. století psávali také „Jens“ a „Genese“.

Bývaly zde dvě tvrze a několik dvorů, čímž se vysvětluje, že v dávných časech nebyla tato tvrz v držení jedné vrchnosti. Později zde vynikly dva dvory, které byly spojeny v jeden celek v polovině 16. století.

V první polovině 13. století patřila snad celá ves klášteru Kladrubskému, neboť od roku 1239 se řadí Jeneč v kraji Pražském mezi statky papežem Řehořem IX. témuž klášteru potvrzenými. Ještě v tomto století roku 1253 dostal se Jeneč v Rakovnicku v držení řádu křižovníků s červenou hvězdou od krále Václava I.

Král Přemysl Otakar II daroval malostranským měšťanům všechnu zemi v Unhošti a Jenči, pokud nebyla majetkem těch, kteří zde již byli usedlí. Malostranští užívající tohoto daru káceli lesy kolem Unhoště a Jenče, vzdělávali půdu a sami se zde usazovali. Jeneč od té doby závisel ve věcech soudních a hospodářských na městské radě malostranské, která zde potvrzovala rychtáře a konšele. V době válek husitských / 1418 – 1434 / patřila tvrz Jenečská Prokopovi z Rakovníka, řečenému Jidášek. Roku 1444 zajal Aleš ze Štenberka Jidáška a odvezl ho na Křivoklát.

Roku 1460 držel tuto tvrz a dvůr Theodor Rejchl z Rejchu. Potom měla dvůr v majetku Johana ze Skuhrova, po níž zdědil majetek Vilém Chlumčanský z Přestavlk. Roku 1553 prodal tento dvůr a tvrz Volfovi z Vřesovic. Jiný dvůr zde měl v první polovině 15. století Hašek z Jenče a manželka Anežka. Ve druhé polovině 15. století náležel dvůr panošovi Zikmundovi z Libědic a Jenče.

V první polovině 16. století náležela tato část Jenče Šebestyánovi Plánskému ze Sceberku. Ten se stal později pánem obou tvrzí a celého statku Jenečského. V roce 1569 po něm zdědily Jeneč jeho dcery a Anna a Mandalena z Vřesovic, ale prodaly jej v roce 1576 Janovi Velkynskému z Velkynic a na Malšovech. Ten ještě téhož roku prodal Jenečský statek Gothardu Floriánovi Žďárskému. Po Gothardovi zdědil Jeneč roku 1604 jeho syn Florián Jetřich, který byl znám pánům protestanským jako horlivý katolík. Proto mu byl podle usnesení sněmu odbojných stavů roku 1620 Jeneč od direktorů zabrán, ale po bitvě na Bílé Hoře byl statek majiteli vrácen. Roku 1653 zdědil po otci celé Kladenské a Červ. Újezdské panství, tedy také Jeneč, František Adam Enzebius, který zde vládl až do své smrti dne 7. 4. 1670.

Při dělení r. 1688 byl přidán Velký Jeneč k dílu Litovickému, který připadl Kateřině z Magini, která jej odkázala svému synovi Josefu Antonínovi hraběti z Magni. Ten prodal statek i s Jenčem v r. 1702 hraběti Josef z Vrbna, od něhož jej koupil ještě téhož roku Karel Jáchym Bréda, který jej připojil k panství Tachlovickému. Roku 1732 koupila tato panství i Jeneč Marie Anna Toskánská, vévodkyně bavorská. Od roku 1751 až do roku 1777 drželi panství její synové Klement a Maxmilián a po těchto držel panství Karel August vévoda Zweibrückenský. Po jeho smrti v roce 1795 dle jeho odkazu, připadlo panství jeho bratru Maxmiliánovi Josefovi, kurfistu a později králi bavorskému. Tímto byly statky v roce 1805 přenechány arcivévodovi Ferdinandu a po něm vše zdědil syn Leopold, arcivévoda toskánský. V roce 1847 připadlo panství Tachlovické jako soukromé vlastnictví císaři Ferdinandu V. Když v roce 1875 zemřel, připadlo panství rakouskému císaři Františkovi Josefovi I. a po jeho smrti r. 1916 jeho nástupci císaři Karlu I. Poslednímu.

Po prohlášení samostatnosti 28. října 1918 byly statky zabrán vládou a prohlášeny podle zákona z 12. srpna 1921 majetkem Československého státu, pak Protektorátu Čechy a Morava. Po pádu Hitlera a konci II. světové války byl Panský dvůr vrácen státu. V devadesátých letech minulého století byl Státní statek Jeneč privatizován.

Památky

V okolí Jenče nejsou žádné vykopávky z pravěku. Historie v Jeneči nezanechala prakticky žádné významné památky. Ze 17. století se v obci zachoval **v průčelí bývalého Státního statku (dříve císařský dvůr) pískovcový portál**. Mezi další památky patří v obci **dům čp. 21 bývalá pošta s barokní fasádou a zvonička rekonstruovaná roku 2003**.

Hřbitov

Základní údaje	Jméno obce	Jeneč
Počet obyvatel		1053 (1890), 1193 (2008)
Počet domů		380 (2007)
Mapa		www.mapy.cz
GPS		50°04'59.89"N, 14°13'51.90"E
Naposledy fotografováno		8.8.2007

Z historie

Jméno obce je staročeská varianta jména Jan. Z 13. století, kdy je obec poprvé doložena, se označovala také „Jens“ či „Genese“.

Původně zde stávaly dvě tvrze a několik samostatných dvorů, takže jednotlivé části obce mohly patřit různým majitelům. K roku 1239 je zde doloženo vlastnické právo kladrubského kláštera. Za Přemysla Otakara II. se v celé oblasti od Hostivice až po Unhošť usazují malostranští měšťané, kteří zde kácejí lesy a vzdělávají půdu.

V Jenči se během staletí střídali různí majitelé. Šebestyán Plánský ze Sceberku scelil v polovině 16. století vlastnictví jednotlivých částí obce a Jeneč měla od té doby jediného vlastníka. I nadále se však majitelé střídali, až v devatenáctém století se panství stalo osobním vlastnictvím panující habsburské rodiny. V roce 1918 byl poslednímu rakouskému císaři Karlu I. majetek československou vládou konfiskován a zestátněn.

Ve 30. letech 20. století, kdy ani tento [t.j. Hostivický] hřbitov nepostačoval, se jednotlivé přífařené obce nedohodly na místě nového společného hřbitova, proto si Hostivice založila samostatný hřbitov severně od obce a Litovice a Jeneč se dohodly na založení společného hřbitova u rudenské trati.